

18.6.1944

Πρέπει να ^{ευκρατούμεν} ~~αφροντούμεν~~ τον εαυτόν μας. Ηθελίον εις την ζωήν ἄς εἶναι ὁ νοῦς μας καὶ ὄχι αἱ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ ὀρμαί. Ἐνας ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος δέν κατορθώνει νά ἐπιβάλλεται εἰς τῆς ὀρμας του, ὁ ὅποιος δέν κατορθώνει νά διευθύνῃ τόν εαυτόν του, ἀλλά τόν ἀφήνει νά παρασύρεται προβάδει ἄνθρωπον κατωτέρας διανοητικότητος, ἄνθρωπον ἀνίσχυρον εἰς τῆς δυσκόλους περιστάσεις τῆς ζωῆς, ἄνθρωπον χωρίς θέλησιν καὶ γενικῶς χωρίς καμίαν συναίσθησιν τῆς ἀνωτερότητος τῆς ζωῆς.

Ἐκαστος πρέπει νά ὁμολογή τὰ λάθη του καὶ νά προσπαθῇ νά τὰ διορθώσῃ. Ἐάν θέλῃ πραγματικῶς νά προσδεύσῃ εἰς τήν κοινωνίαν.

Διὰ νά πράττωμεν τῶ καλόν πρέπει νά συνηθίσωμεν εἰς τό καλόν. Τό καθε τί εἰς τόν κόσμον εἶναι ζήτημα συνηθείας. Ἀπόδειξις εἶναι ὅτι οἱ θιβητιανοί κοιμοῦνται γονατίζοντες κατὰ γῆς καὶ ἀκουμβοῦντες τήν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πατώματος μεταξὺ τῶν δύο σκελῶν. Κοιμοῦνται κατ'αὐτόν τόν τρόπον διότι ἀκριβῶς ἔτσι ἐσυνήθησαν. Ἐμεῖς ποτέ δέν θά μπορούσαμε νά κάμωμεν αὐτό. Ἐπίσης αἱ Αἰγυπτίαι κλένουν καθήμεναι κ.λ.κ. Ἄς προσπαθῶμεν λοιπὸν νά ἀποκτήσωμεν καλὰς συνηθείας. Ἄς σκεπτοῦμεθα ἀνωτέρα διὰ τὰ κατωτέρα ἀνωτέρας πράξεις. Ὁ ΝΟΥΣ Ἄς εἶναι τὴν ἡλιθίον τῶν πράξεων μας.

Κυριῶκο ἡμέτης
18.6.1944

19.6.1944

Ἐνας ἄνθρωπος ὁ ὅποιος πραγματικῶς συναισθάνεται ὅσα ἐγράφησαν εἰς τήν κρηγουμένην σελίδα, προσπαθεῖ νά τὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ὅμως δέν τὰ κατορθώνει, εἶναι ἄνθρωπος χωρίς θέλησιν. Δέν πρέπει ὅμως ποτέ νά ἀπελπίζεται. Κάθε τί στόν κόσμον εἶναι δύσκολο ἀλλά τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατον. Ἄς προσπαθῶμεν χωρίς νά ἀπελιπίζωμεθα. Ἐάν, ὅμως, ἂν καὶ τὰ συναισθάνεται, ἐλαχίστην δίδει σημασίαν, τότε ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός τοῦ εαυτοῦ του, καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος.

ΣΚΟΠΕΣ ΜΑΣ Ἄς εἶναι ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ.

21.6.1944

Γράψαμε θρησκευτικὰ μέ μέτρια ἀποτελέσματα γιατί μας ἔβαλε τὰ δύο τελευταῖα κεφάλαια ποῦ ἦσαν τὰ δυσκολότερα.

22.6.1944

Γράψαμε τὸ τελευταῖο μας μάθημα ψυχολογίαν. καὶ τώρα εἴμαστε ἐλεύθεροι γιὰ (3) τρεῖς μῆνες ἡσυχία. Κατὰ τήν περίοδον αὐτήν θά ἀρχίσω τόν ἀγῶνα τελειοποιήσεως μέ μεγαλύτερον θάρρος καὶ ἐλπίδα. Τόν ἀγῶνα ἀποκτήσεως καλῶν συνηθειῶν. Κατόπιν μεγάλης ἀναπαύσεως οἱ φίλοι μας Γερμανοὶ ἦρθαν νά μας ἐπισκεφθοῦν. Ὁ συναγεμῶς, ὅστις ἐσημάνθη περὶ τήν 8ην μ.μ., ἦτο ὀλιγολέπτου διάρκειας.